

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 9Co/341/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2114211885
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 07. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Behranová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2016:2114211885.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Behranovej a členov senátu JUDr. Evy Barcajovej a Mgr. Fedora Benku, v právnej veci žalobcu: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 792 752, zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Kubániho 16, v mene ktorej koná JUDr. Andrea Cviková, advokátka a konateľka, proti žalovanej: C. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom v Q., D. XX/X, o zaplatenie 1.509,14 eura s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Trnava č.k. 11C/106/2014-106 zo dňa 31. marca 2015 takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti náhrady trov konania občianskeho združenia VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, so sídlom v Bratislave, Šafárikovo námestie 7, IČO: 42 362 962 **p o t v r d z u j e**.

II. Občianske združenie VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV so sídlom v Bratislave, Šafárikovo námestie 7, IČO: 42 362 962 **m á v o č i ž a l o b c o v i n á r o k n a n á h r a d u t r o v o d v o l a c i e h o k o n a n i a v p l n e j v ý š k e.**

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu zamietol. Žalovanej nepriznal náhradu trov konania. Žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť občianskemu združeniu VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV (v ďalšom texte „občianske združenie“), ktoré v konaní vystupovalo na strane žalovanej ako vedľajší účastník v zmysle v tom čase účinného ustanovenia § 93 ods. 2 zák. č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (v ďalšom texte „O.s.p.“) náhradu trov konania v sume 159,17 eura. Vecne svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že medzi účastníkmi konania bola uzavretá zmluva o revolvingovom úvere, ktorá má spotrebiteľský charakter. Súd prvej inštancie zistil, že zmluva neobsahuje výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, ročnú percentuálnu mieru nákladov, táto je uvedená iba ako predpokladaná. Rovnako chýba aj termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, lehotá splatnosti je určená iba počtom splátok. Uvedené obsahové nedostatky zmluvy majú za následok, že spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Žalobca tak má nárok len na vrátenie peňažných prostriedkov, ktoré žalovaná z úveru čerpala. Žalovaná zaplatila z poskytnutého úveru vo výške 1.381,09 eura sumu 1.510,06 eura, vrátila teda viac, ako skutočne čerpala. Z tohto dôvodu súd prvej inštancie žalobu ako nedôvodnú zamietol. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 497 Obchodného zákonníka, § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, § 2 písm. a), b) a § 4 ods. 2, 3 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. O náhrade trov konania účastníkov súd prvej inštancie rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého žalovaná ako úspešná účastníčka konania mala právo na náhradu trov konania, ich náhradu si pred súdom neuplatnila. O náhrade trov konania občianskeho združenia rozhodol súd prvej inštancie podľa ustanovenia § 93 ods. 4 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s 151 ods. 1 O.s.p., keď občianskemu združeniu priznal voči neúspešnému žalobcovi právo na náhradu trov právneho zastúpenia v sume 159,17 eura pozostávajúcich z odmeny za 2 úkony právnej služby á 71,37 eura (prevzatie a príprava zastúpenia, vyjadrenie vo veci samej zo

dňa 19.01.2015) podľa § 10 ods. 1 vyhl.č. 655/2004 Z.z., 1 x režijný paušál á 8,04 eura (nakoľko k prevzatiu právneho zastúpenia došlo v roku 2014), 1 x režijný paušál á 8,39 eura, podľa § 16 ods. 3 vyhl.č. 655/2004 Z.z.. Pokiaľ ide o samotné právo občianskeho združenia na náhradu trov konania, súd prvej inštancie konštatoval, že jeho nárok je oprávnený, v konaní podporoval žalovanú a vystupoval na jej strane, pričom žalovanej právo na náhradu trov konania vzniklo, pretože bola v konaní úspešná. Zároveň súd prvej inštancie považoval trovy právneho zastúpenia vzniknuté občianskemu združeniu za účelne vynaložené trovy, keď občianske združenie, tak ako ktorákoľvek iná fyzická alebo právnická osoba, má nesporne právo dať sa v konaní zastupovať zástupcom, ktorého si zvolí, a ktorým môže byť aj advokát, a to bez ohľadu na to, za akým účelom občianske združenie vzniklo a či sú v jeho radoch zastúpené osoby s právnickým vzdelaním. Súd prvej inštancie pritom poukázal na ustanovenia § 93 ods. 4 O.s.p., § 24 O.s.p., ako aj ustanovenie čl. 47 ods. 2 a 3 Ústavy SR. Zároveň išlo o účelne poskytnuté úkony právnej služby, keď išlo jednoznačne o úkony smerujúce k ochrane práv žalovanej.

2. Rozhodnutie súdu prvej inštancie v časti priznania náhrady trov konania občianskemu združeniu, napadol v zákonnej lehote odvolaním žalobca. Odvolanie odôvodnil poukazom na ustanovenie § 205 ods. 2 písm. a) v spojení s ustanovením § 221 ods. 1 písm. f) a h) O.s.p., ustanovenie § 205 ods. 2 písm. d) a písm. f). Navrhol, aby odvolací súd zmenil napadnuté rozhodnutie tak, že občianskemu združeniu neprizná nárok na náhradu trov právneho zastúpenia. Podľa žalobcu vynaložené náklady trov právneho zastúpenia občianskeho združenia nemajú charakter účelne vynaložených nákladov, rozhodnutie o priznaní náhrady trov právneho zastúpenia občianskeho združenia je nedôvodné a nezákonné. Rozhodnutie súdu prvej inštancie neobsahuje žiadne zdôvodnenie účelnosti trov právneho zastúpenia občianskeho združenia ako vedľajšieho účastníka. Z napadnutého rozhodnutia nevyplýva ani spôsob, akým súd vyhodnotil kritérium účelnosti ohľadne rozhodnutia o náhrade trov konania. Odvolateľ poukázal aj na skutočnosť, že s účinnosťou od 01.01.2015 je stanovená zákonná povinnosť predložiť súhlas toho, na strane koho má subjekt ako vedľajší účastník vystupovať. Občianske združenie uvedené nespĺnilo, nemá preto postavenie vedľajšieho účastníka. Odvolateľ tiež poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR týkajúce sa nároku vedľajšieho účastníka na náhradu trov právneho zastúpenia.

3. K odvolaniu žalobcu sa vyjadriло občianske združenie. Vo svojom vyjadrení poukázal na rozsiahlu judikatúru všeobecných súdov, ktoré svojimi rozhodnutiami potvrdzujú opodstatnenosť trov právneho zastúpenia občianskeho združenia ako vedľajšieho účastníka v skutkovo podobných sporoch. Súd prvej inštancie správne vyhodnotil úkony občianskeho združenia ako účelné a hospodárne. Občianske združenie upozornilo na obsahové nedostatky zmluvy, ktoré spôsobili, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Poukázalo aj na skutočnosť, že žalobca využil zákonné právo a je zastúpený advokátskou kanceláriou, toto právo upiera občianskemu združeniu. Navrhlo rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej časti ako vecne správne potvrdiť a priznať občianskemu združeniu náhradu trov odvolacieho konania, ktoré pozostávajú z trov právneho zastúpenia za jeden úkon právnej služby (vyjadrenie k odvolaniu voči trovám) celkovo v sume 79,76 eura.

4. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“)), postupujúc podľa § 470 C.s.p., po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 C.s.p.), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 C.s.p.), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 470 ods. 2 veta prvá C.s.p. v spojení s § 202 O.s.p.), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 C.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 C.s.p.) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 C.s.p.), s prihliadnutím ex offo na vady týkajúce sa procesných podmienok (§ 380 ods. 2 C.s.p.), viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 C.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p. á contrario) a dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutej časti je vecne správne. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie vydal pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta C.s.p.).

5. Podľa § 470 ods. 1, 2 C.s.p. ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní vecí, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

6. Podľa ustanovenia § 387 ods. 1 C.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

7. V preskúmvanej veci je nesporné, že predmetom konania bol nárok žalobcu zo spotrebiteľskej zmluvy. Podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 30.12.2014 oznámilo občianske združenie vstup do konania ako vedľajší účastník na strane žalovanej podľa v tom čase účinného ustanovenia § 93 ods. 2 O.s.p.. Podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 23.01.2015 sa občianske združenie vyjadrilo k žalobe, pričom vo vyjadrení uviedlo argumentáciu k neprijateľnosti zmluvných podmienok a neprimerane vysokom úroku a poplatkov za poskytnutie úveru. Poukázalo tiež na chýbajúce obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v dôsledku čoho zanikla povinnosť žalovanej vrátiť finančné prostriedky v celej žalovanej sume, keďže si svoj záväzok splnila..

8. Podľa v tom čase účinného ustanovenia § 93 ods. 1 O.s.p., sa ako vedľajší účastník môže sa popri navrhovateľovi (žalobcovi) alebo odporcovi (žalovanom) zúčastniť konania ten, kto má právny záujem na jeho výsledku, pokiaľ nejde o konanie o rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je.

9. Podľa v tom čase účinného ustanovenia § 93 ods. 2 O.s.p., ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi (žalobcovi) alebo odporcovi (žalovanom) zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Toto ustanovenie, zavedené do Občianskeho súdneho poriadku s účinnosťou od 15. 10. 2008, dávalo možnosť, aby v prípade tzv. spotrebiteľských sporov vstúpila do konania ako vedľajší účastník taká právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu, ktorým bol podľa poznámky 10a uvedenej v citovanom ustanovení aj zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov. Takýmto združením je v zmysle jeho stanov i občianske združenie.

10. Podľa v tom čase účinného ustanovenia § 93 ods. 4 O.s.p., v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

11. Podľa v tom čase účinného ustanovenia § 24 O.s.p. účastník sa môže dať v konaní zastupovať zástupcom, ktorého si zvolí.

12. Podľa v tom čase účinného ustanovenia § 25 ods. 1 O.s.p. ako zástupcu si účastník môže vždy zvoliť advokáta.

13. Z citovaných ustanovení jednoznačne vyplynulo, že vzhľadom na spotrebiteľský charakter sporu malo občianske združenie oprávnenie vystupovať v konaní pred súdom prvej inštancie ako vedľajší účastník na strane žalovanej (spotrebiteľky), pričom nemuselo preukazovať právny záujem na jeho výsledku, pretože možnosť, aby vystupovalo ako vedľajší účastník na strane žalovanej (spotrebiteľky) mu priznala priamo špeciálna zákonná úprava uvedená v citovanom ustanovení § 93 ods. 2 O.s.p.. Ustanovenie § 93 ods. 4 O.s.p. výslovne upravovalo postavenie vedľajšieho účastníka ako takého, ktorý má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Z toho možno vyvodit' len jeden záver a to, že občianske združenie ako vedľajší účastník malo v konaní pred súdom prvej inštancie (rovnako ako hlavný účastník) právo na právnu pomoc pred súdmi, čo je základné ústavné právo (článok 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky), ktoré sa v rámci civilného súdneho konania realizuje možnosťou zabezpečiť si kvalifikované právne zastúpenie splnomocneným právnym zástupcom - advokátom, a teda malo i právo na náhradu trov konania, kam podľa v tom čase účinného ustanovenia § 137 ods. 1 O.s.p. patrila i náhrada trov právneho zastúpenia. Vedľajšiemu účastníkovi mohla byť priznaná náhrada trov konania (teda i náhrada trov právneho zastúpenia) len v prípade, ak právo na náhradu trov konania vzniklo tomu účastníkovi, na strane ktorého v konaní vystupoval. Ak teda vzniklo právo na náhradu trov konania účastníkovi - v tomto prípade úspešnej žalovanej, keďže žaloba bola v celom rozsahu zamietnutá, vzniklo právo na náhradu trov konania aj občianskemu združeniu ako vedľajšiemu účastníkovi na strane úspešnej žalovanej. Občianske združenie si toto právo uplatnilo, trovy konania si vyčíslilo. Z uvedeného je zrejmé, že úvahy súdu prvej inštancie, ktoré viedli k rozhodnutiu priznať občianskemu združeniu ako vedľajšiemu účastníkovi právo na náhradu trov konania, sú správne.

14. Žalobca v odvolaní namietal, že občianske združenie nemalo v konaní postavenie vedľajšieho účastníka, pretože nesplnilo zákonnú povinnosť, predložiť súhlas toho, na strane koho malo ako vedľajší účastník vystupovať. Odvolací súd k tejto námietke uvádza, že citovaná zákonná povinnosť nadobudla účinnosť dňom 01.01.2015, pričom občianske združenie do konania vstúpilo dňa 30.12.2014, zákonná povinnosť predložiť súhlas toho, na strane koho malo ako vedľajší účastník vystupovať sa preto na neho nevzťahovala.

15. K ďalšej námietke žalobcu týkajúcej sa nedostatočného odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, keď súd prvej inštancie nezdôvodnil účelnosť trov právneho zastúpenia občianskeho združenia ako vedľajšieho účastníka, odvolací súd uvádza nasledovné.

16. Podľa v tom čase účinného ustanovenia § 157 ods. 2 O.s.p. v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

17. Súd prvej inštancie správne konštatoval oprávnenosť nároku občianskeho združenia na náhradu trov konania, nakoľko vystupovalo na strane plne úspešnej žalovanej, pričom jeho úkony smerovali k ochrane práv žalovanej ako spotrebiteľky. V napadnutom rozhodnutí správne poukázal na ustanovenia § 93 ods. 4, § 24, § 142 ods. 1 O.s.p. a čl. 47 ods. 2, 3 Ústavy SR. Vzhľadom k rozsiahlej ustálenej judikatúre v skutkovo podobných veciach odvolací súd považuje odôvodnenie súdu prvej inštancie za dodstatočné, v súlade s citovaným ustanovením § 157 ods. 2 O.s.p.

18. Podľa čl. 2 C.s.p. ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty (ods. 1). Právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít; ak takej ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo (ods. 2).

19. Odvolací súd aplikoval v preskúmvanej veci citovaný článok C.s.p., nakoľko - ako vyplynulo z vyššie citovaných ustanovení O.s.p., v čase konania pred súdom prvej inštancie bol v O.s.p. zakotvený inštitút vedľajšieho účastníka s osobitnou úpravou v tzv. spotrebiteľských sporoch a občianske združenie malo (vzhľadom k prevažujúcej rozhodovacej praxi priznávajúcej vedľajším účastníkom náhradu trov právneho zastúpenia) legitímne očakávanie v súvislosti s nárokom na náhradu trov konania. Napriek tomu, že podľa v súčasnosti platnej a účinnej zákonnej úpravy občianske združenie nespĺňa predpoklady na priznanie postavenia intervienta v zmysle ustanovenia § 81 C.s.p., v súlade s princípom právnej istoty odvolací súd aplikoval na posúdenie oprávnenosti nároku na náhradu trov konania ustanovenia O.s.p. účinné v čase konania pred súdom prvej inštancie.

20. S poukazom na uvedené dôvody odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej časti trov konania podľa citovaného ustanovenia § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdil.

21. Podľa § 262 C.s.p. o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí (ods. 1). O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (ods. 2).

22. Občianske združenie má voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnej výške podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p., vzhľadom na to, že bolo v odvolacom konaní v celom rozsahu úspešné a neboli tu dané žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by odôvodňovali výnimočne mu náhradu trov konania nepriznať (§ 257 C.s.p.). O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne postupom podľa § 262 ods. 2 C.s.p. súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto uznesenia.

Poučenie:

Toto uznesenie nemožno napadnúť odvolaním.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).